

عنوان مقاله:

بلوچ در شاهنامه فردوسی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات ایرانی، دوره 12، شماره 23 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

هوشنگ محمدی افشار - استادیار زیبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

قوم بلوچ و کوچ درباره در روزگار اساطیری شاهنامه جزو لشکریان سیاوش و کیخسرو در حمله به سرزمین توران و سه بار در روزگار کسری انوشیروان حضور فعال دارند و همراه دیگر اقوام ایرانی همچون پارس، گیلان، دیلمان و مبارزان دشت سروچ به عنوان مدافعان مرزهای ایران زمین از ایشان یاد شده است. در منابع یونانی و همچنین کتیبه های هخامنشی از جمله کتیبه بیستون، هرچند ایالت مکران و گدروزیا از جمله ساتراپ های ایران باستان به شمار می آیند؛ اما از اقوام و مردم ساکن آن ناحیه با عنوان های مزبور نامی برده نشده است. در آثار و نوشته های تاریخی و جغرافیایی روزگار اسلامی تقریباً از اواخر سده سوم هجری، این قوم در کوه ها و دشت های جنوبی کرمان و ناحیه مکران و بلوچستان کنونی سکونت و حضور جدی دارند و دارای همان ویژگی هایی هستند که در شاهنامه بدانها اشاره و تصریح شده است. در این جستار بخشی از ویژگی های اخلاقی و کیفیت زندگی این قوم نژاده ایرانی در شاهنامه متون که به شیوه توصیفی بررسی می شود.

کلمات کلیدی:

آهنامه، بلوچ، کوچ، قوم و زبان، ویژگی ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1134022>

